

## עניבת התלוי

מעשה במלך שאזהבו פשע  
כנגדו חטא ומרד,  
בית המשפט לא החשה  
ולעמק הדין ירד.

החלף

והחליף החבל לחוט של בד,  
וגם זה החלף לאחר דור שני,  
ומתפון החלופין שוב עבד  
כשהפעם העניבה – תקות חוט שני.

החלף

וקבע גזר דין – מות לבוגד,  
אלא שהמלך אותו אוהב עדין,  
חפש עקרון שאת החק אינו נוגד  
דרך שתאפשר לו להעלים עין.

אוצר החכמה

דור הולך ודור בא  
חוט כסף וזהב וקשוחים,  
הדמיון לחבל המקודי נחבא  
כך אין נראים השפוחים הפשוטים.

החלף

ומכיון שנגזר עליו מות בתליה  
הציע ענש חנוכי בתמורה.  
ענש שיאפשר לו להיות מבני עליה  
ויראה כמה הבגידה במלך תמורה.

החלף

החוט כבר חבל תליה לא מזכיר  
הנושא אותו הענש אינו זוכר,  
את ספור סב המשפחה אינו מכיר  
בדרך חיים אחרת בוחר.

החלף

גזרו עליו ועל כל זרעו אחריו  
ללכת עם עניבת חבל על צואר,  
סימן ואזהרה לאלו שעבורם הוא רב  
אות קלון לחטא עבר.

אדה"ר כנגד הקב"ה חטא  
בתור ענש קבל – בגדים!  
בענש נושאים גם אני ואתה  
בחטא האם גם אנו היום מודים?

שנים כך הלך האוהב עם החבל  
וכמוהו נהגו גם הבן והנכד,  
הגיע דור שהחליט המנהג לחבל  
למצא משהוא שבלולאה ייחד.

רק תעוף בבגדים מבט  
ונראה כיצד אבדנו המסר,  
בשנוי אופנה כל אחד מכבד  
והעקר – הלמוד והבושה – לנו חסר!